

ДОСЛІДЖЕННЯ КЛАСИФІКАЦІЙНИХ АСПЕКТІВ ІНГАЛЯТОРІВ

Левченко М. М., Безпала Ю. О.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

pacha637@gmail.com

Вступ. Відомо, що при лікуванні не тільки захворювань дихальних шляхів але й захворювань вуха, горла, носа (ЛОР-органів) користь інгаляцій безперечна. Перевага такого виду лікування полягає в тому, що лікарські препарати доставляються прямо до місця запалення в незміненому вигляді та негайно починає впливати. Інгаляція виключає необхідність прийому лікарського препарату всередину, що є невід'ємною перевагою при лікуванні дітей та людей похилого віку. Проводити інгаляції можна як в фізіотерапевтичному відділенні поліклініки, лікарні, так і в домашніх умовах. На сьогоднішній день, для цієї мети використовуються інгалятори.

Інгалятор (від лат. «Inhalo» - вдихаю) – апарат, який призначений для введення лікарських препаратів методом інгаляції для профілактики або лікування захворювань дихальної системи і ЛОР-органів людини. Щоб вибрати інгалятор, який найбільш підходить би саме для вашого випадку, слід знати, які види інгаляторів існують і для чого вони призначені.

Тому головною **метою** нашого дослідження стало дослідження існуючих типів парових інгаляторів та визначення різниці між ними. Під час нашого дослідження ми використовували теоретичні та описові методи дослідження. У якості матеріалів використовували оригінальні наукові статті та інформаційні матеріали від виробників цієї групи виробів.

Основний матеріал дослідження. На даний час найбільш поширеними є чотири основних типи інгаляторів:

Парові інгалятори - найчастіше їх застосовують в домашніх умовах в основному для лікування деяких хронічних захворювань верхніх дихальних шляхів. Вони найбільш прості у використанні, а діючим фактором є водяна пара, температура якої на виході становить приблизно 60 С. Також це є альтернатива старого і доброго методу «подихати над каструлею з картоплею».

Суть дії парових інгаляцій - фізіотерапевтичний вплив. Досягається це в такий спосіб: вдихаючи пари викликають розширення судин в оболонці верхніх дихальних шляхів, що підсилює кровообіг і метаболізм в слизових. При цьому досягається певний болезаспокійливий ефект. Парові інгалятори призначені для фітоінгаляцій і олійних інгаляцій з олійними розчинами, а також мінеральною та морською водою.

Проте даний тип інгалаторів має ряд недоліків. Додавання лікарських препаратів таких груп, як антибіотики, муколітики, гормональні препарати до парових інгалаторів не рекомендується, оскільки за рахунок високих температур відбувається руйнування більшості діючих речовин лікарського препарату, тому досягти бажаного результату буде не просто. Також одним із недоліків даного типу інгалаторів є те, що утворені частинки пари мають досить великі розміри, тому не можуть проникнути до нижчих рівнів верхніх дихальних шляхів, все обмежується тільки верхніми відділами. Парові інгалатори не можна застосовувати при температурі тіла, вище 37,5 °С та в ранньому дитячому віці.

Інгалятор сольовий – це апарат в якому розміщені кристали кам'яної солі, дозволяє створити мікроклімат печерної солі в домашніх умовах для індивідуального використання. Природні (мінеральні) соляні кристали розміщені між керамічними стінками інгалатора. Композиція складається з: NaCl -98,7 %, CaSO₄- 0,1 %, MgCl₂ -0,028 %, CaCl₂- 0,13 %, Fe₂O₃- 0,00056 %, а також у невеликій кількості К, І, Вг. Даний тип інгалатора додатково використовують при лікуванні та/або для поліпшення симптомів алергійних респіраторних реакцій, астми та бронхітів, інфекційних респіраторних хвороб.

Тепловологі інгалатори. Незважаючи на вражаючу різноманітність автоматизованих приладів для здійснення штучних інгаляцій, значна кількість людей все ж надає перевагу максимально простим та більш народним засобам для проведення інгаляційної терапії – тепловологим інгалаторам. Його лікувально-профілактична функція реалізується з допомогою випаровування нагрітих розчинів, в основі яких лежить певний лікарський препарат або ж суміш із лікарської рослинної сировини.. Застосовують даний тип інгалатора для лікування та профілактики захворювань верхніх дихальних шляхів. Проте даний інгалатор має ряд недоліків: варто не забувати про те, що інгалатор наповнений гарячим повітрям та інгаляційним розчином, тому його використання повинне відбуватися лише у вертикальному положенні; використання у дитячій практиці заборонене.

Висновок. Інгалатор - це найпростіший і найдоступніший за ціною політикою апарат, який найчастіше використовується для лікування захворювань дихальних шляхів та ЛОР-органів. При дослідженні класифікаційних аспектів інгалаторів, нами були відмічені, як позитивні так і негативні сторони даних виробів. Проте, все ж головною вимогою при виборі інгалаторів залишається попередня консультація з лікарем.